

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2017. július 26.^{* i}

„Előzetes döntéshozatal – Elektronikus hírközlés – Távközlési szolgáltatások – 2002/20/EK, 2002/21/EK és 2002/77/EK irányelv – Egyenlő bánásmód – Analóg rádiófrekvenciák működtetésére már jogosult egyes gazdasági szereplőknek kiosztandó digitális rádiófrekvenciák számának meghatározása – A jogellenesen használt analóg rádiófrekvenciák figyelembevétele – A már működtetett analóg rádiófrekvenciák száma és az elnyert digitális rádiófrekvenciák száma közötti kölcsönös megfelelés”

A C-112/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) a Bírósághoz 2016. február 24-én érkezett, 2015. július 2-i határozatával terjesztett elő

a **Persidera SpA**

és

az **Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni**,

a **Ministero dello Sviluppo economico, delle Infrastrutture e dei Trasporti**

között,

a **Radiotelevisione italiana SpA (RAI)**,

a **Reti Televisive Italiane SpA (RTI)**,

az **Elettronica Industriale SpA**,

a **Television Broadcasting System SpA**,

a **Premiata Ditta Borghini e Stocchetti di Torino Srl**,

a **Rete A SpA**,

a **Centro Europa 7 Srl**,

a **Prima TV SpA**,

a **Sky Italia Srl**,

* Az eljárás nyelve: olasz.

az **Elemedia SpA**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, Juhász E., C. Vajda, K. Jürimäe (előadó) és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: X. Lopez Bancalari tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. február 2-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Persidera SpA képviseletében F. Pace, L. Sabelli és B. Caravita di Toritto avvocati,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Fiorentino avvocato dello Stato,
- a Radiotelevisione italiana SpA (RAI) képviseletében G. de Vergottini avvocato,
- a Reti Televisive Italiane SpA (RTI) képviseletében L. Medugno, G. Rossi, I. Perego, G. M. Roberti és M. Serpone avvocati,
- az Elettronica Industriale SpA képviseletében G. Rossi és L. Medugno avvocati,
- a szlovén kormány képviseletében A. Vran, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében L. Nicolae, L. Malferrari és G. Braun, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2017. március 30-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 56., 101., 102. és 106. cikknek, a 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 337., 37. o.; helyesbítés: HL 2013. L 241., 8. o.) módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („engedélyezési” irányelv; HL 2002. L 108., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 337. o.; a továbbiakban: „engedélyezési” irányelv) 3., 5. és 7. cikkének, a 2009/140 irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („keretirányelv”; HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.; a továbbiakban: keretirányelv) 9. cikkének, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 2002. szeptember 16-i 2002/77/EK bizottsági irányelv (HL 2002. L 249., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 178. o.; a továbbiakban:

„versenyirányelv”) 2. és 4. cikkének, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az átláthatóság, a szabad verseny, az arányosság, a hatékonyság és az információs pluralizmus elvének értelmezésére irányul.

- 2 E kérelmet az egyrészt a Persidera SpA, másrészt pedig az Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (távközlési felügyeleti hatóság, Olaszország, a továbbiakban: AGCOM) és a Ministero dello Sviluppo economico, delle Infrastrutture e dei Trasporti (gazdaságfejlesztési, infrastrukturális és közlekedési minisztérium, Olaszország) között, a földfelszíni digitális televíziós műsorszolgáltatási rádiófrekvenciák használatához fűződő jogok odaítélése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

- 3 Az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra, az elektronikus hírközlő hálózatokra, valamint a kapcsolódó létesítményekre és a kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó új közös keretszabályozás (a továbbiakban: ÚKKSZ) a keretirányelvből és négy egyedi irányelvből – köztük az „engedélyezési” irányelvből – áll, amelyeket a „versenyirányelv” egészít ki.

A keretirányelv

- 4 A keretirányelv 2. cikkének g) pontja szerint „nemzeti szabályozó hatóság” [(NSZH)]: „a tagállam által az ezen irányelvben és a különös [helyesen: az egyedi] irányelvekben foglalt szabályozási feladatok bármelyikével megbízott szerv vagy szervek”. E 2. cikk l) pontjából kitűnik, hogy az „engedélyezési” irányelv az „egyedi irányelvek” közé tartozik.

- 5 Ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése és (4) bekezdésének b) pontja előírja:

„(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvben és a különös [helyesen: az egyedi] irányelvekben meghatározott szabályozási feladatok ellátása során [az NSZH-k] a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott célok elérésére irányuló minden észszerű intézkedést meghozzanak. Az ilyen intézkedéseknek a célokkal arányosnak kell lenniük.

[...]

(4) A[z NSZH-k] többek között a következők révén mozdítják elő az Európai Unió polgárainak érdekeit:

[...]

b) biztosítják a fogyasztók magas szintű védelmét [...]

- 6 Az említett irányelv 9. cikkének (1) és (2) bekezdése kimondja:

„(1) Tekintettel arra, hogy a rádiófrekvenciák fontos társadalmi, kulturális és gazdasági értéket képviselő közjavak, a tagállamok a 8. és 8a. cikkel összhangban biztosítják területükön az elektronikus hírközlési szolgáltatások vonatkozásában a rádiófrekvenciákkal történő hatékony gazdálkodást. Biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások számára történt frekvenciafelosztás és az ilyen rádiófrekvenciákra vonatkozó általános felhatalmazások és egyéni használati jogok kiadását az illetékes nemzeti hatóságok tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos kritériumok alapján végezzék.

E cikk alkalmazása során a tagállamok tiszteletben tartják a vonatkozó nemzetközi egyezményeket, beleértve a Nemzetközi Távközlési Unió [...] rádiószabályzatát, és figyelembe vehetnek közrendi megfontolásokat is.

(2) A tagállamok – összhangban a rádiófrekvenciák eredményes és hatékony használatának szükségességével – [az Unió] egészében előmozdítják a rádiófrekvenciák használatának harmonizációját a fogyasztói előnyök, például a méretgazdaságosság és a szolgáltatások kölcsönös átjárhatósága megvalósításának érdekében. Ennek során a 8a. cikknek és a 676/2002/EK határozatnak (rádióspektrum-határozat) megfelelően járnak el.”

Az „engedélyezési” irányelv

7 Az engedélyezési irányelv 3. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok biztosítják az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásának szabadságát, az ebben az irányelvben foglalt feltételekre is figyelemmel. E céllal összhangban, a tagállamok nem akadályozhatnak meg egy vállalkozást elektronikus hírközlő hálózatok vagy elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásában, kivéve ha ez [az EUMSZ 52. cikk] (1) bekezdésében meghatározott okokból szükséges.

(2) Az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatása, illetve az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása – a 6. cikk (2) bekezdésében említett egyedi kötelezettségek, illetve az 5. cikkben említett használati jogok sérelme nélkül – csak általános felhatalmazás tárgyát képezheti. Az érintett vállalkozástól megkövetelhető, hogy nyújtson be jelentést [helyesen: tegyen bejelentést], de nem írható elő számára, hogy mielőtt a felhatalmazásból eredő jogokat gyakorolná, [az NSZH] kifejezett határozatát vagy bármely egyéb közigazgatási intézkedésének iratait szerezzé be. Az egyes esetekben szükséges bejelentést követően a vállalkozás megkezdheti tevékenységét, szükség esetén az 5., 6. és 7. cikk használati jogokra vonatkozó rendelkezéseire is figyelemmel.

[...]”

8 Ezen irányelv 5. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok elősegítik a rádiófrekvenciáknak az általános felhatalmazások alapján történő használatát. A tagállamok szükség esetén egyedi használati jogokat adhatnak a következők érdekében:

- a káros zavarás elkerülése,
- a szolgáltatás műszaki színvonalának biztosítása,
- a hatékony spektrumhasználat biztosítása,
- vagy a tagállamok által [az uniós] jogszabályokkal összhangban meghatározott egyéb közérdekű célok elérése.

(2) Ha egyedi rádiófrekvencia- és számhasználati jogok megadása szükséges, a tagállamok – ezen irányelv 6. és 7. cikkének, valamint 11. cikke (1) bekezdése c) pontjának rendelkezéseire is figyelemmel, továbbá az említett erőforrások hatékony felhasználását a [keret]irányelvnek [...] megfelelően biztosító bármilyen más szabályra is figyelemmel – kérelemre minden vállalkozásnak megadják ezt a jogot a hálózatoknak vagy szolgáltatásoknak a 3. cikkben említett általános felhatalmazás alapján történő működtetésére, illetve nyújtására.

Azon egyedi feltételek és eljárások sérelme nélkül, amelyeket a tagállamok a rádiófrekvencia-használati jogok a közérdekű célok [uniós] jogok megfelelő megvalósítása céljából rádióműsor- vagy televízióműsor-tartalomszolgáltatók részére való megadása érdekében fogadtak el, a rádiófrekvencia- és számhasználati jogokat nyílt, tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos eljárások keretében, rádiófrekvenciák esetében a [keret]irányelv [...] 9. cikkében foglalt rendelkezésekkel összhangban kell megadni. A nyílt eljárás követelménye alóli kivétel alkalmazható olyan esetekben, amikor az egyedi rádiófrekvencia-használati jogoknak a rádióműsor- vagy televízióműsor-tartalomszolgáltatók részére való megadása a tagállamok által [az uniós] joggal összhangban meghatározott közérdekű cél eléréséhez szükséges.

[...]

(5) A tagállamok nem korlátozhatják a megadandó használati jogok számát, kivéve akkor, ha ez a 7. cikknek megfelelően a rádiófrekvenciák hatékony kihasználásához szükséges.

(6) A nemzeti szabályozó hatóságok a [keret]irányelv 8. cikkének (2) bekezdésével és 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban biztosítják a rádiófrekvenciák tényleges és hatékony kihasználását. Biztosítják továbbá, hogy a rádiófrekvencia-használati jogok átruházása vagy felhalmozása következtében ne torzuljon a verseny. Ebből a célból a tagállamok megfelelő intézkedéseket tehetnek a rádiófrekvencia-használati jogok kényszerértékesítésére vagy haszonbérbe adásának kötelezővé tételére.”

- 9 Az említett irányelvnek a megadandó rádiófrekvencia-használati jogok számának korlátozására vonatkozó eljárással kapcsolatos 7. cikke előírja:

„(1) Amennyiben valamely tagállam a megadandó rádiófrekvencia-használati jogok számbeli korlátozásának lehetőségét vagy a meglévő jogok időtartamának a hozzájuk fűződő szerződéses feltételektől eltérő módon történő meghosszabbítását mérlegeli, többek között köteles:

- a) kellőképpen figyelembe venni annak szükségességét, hogy a felhasználók számára a lehető legtöbb előnyt kell biztosítani, és a versenyt ösztönözni kell;

[...]

(3) Ha a rádiófrekvencia-használati jogok megadásának korlátozására van szükség, a tagállamok az ilyen jogokat tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos kiválasztási feltételek alapján kötelesek megadni. Minden kiválasztási szempont megállapításakor kellő mértékben figyelembe kell venni a [keret]irányelv [...] 8. cikkében foglalt célok elérését, továbbá az ugyanazon irányelv 9. cikkében előírt követelmények teljesülését.”

A „versenyirányelv”

- 10 A „versenyirányelvnek” az elektronikus hírközlő hálózatokra és elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó kizárólagos és különleges jogokkal kapcsolatos 2. cikke szerint:

„(1) A tagállamok nem adhatnak és nem tarthatnak fenn kizárólagos és különleges jogokat elektronikus hírközlő hálózatok létesítésére és/vagy szolgáltatására, valamint nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozóan.

(2) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy minden vállalkozás jogosult legyen elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására, illetve elektronikus hírközlő hálózatok létesítésére, bővítésére és szolgáltatására.

[...]

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására, illetve elektronikus hírközlő hálózatok létesítésére és/vagy szolgáltatására vonatkozóan a vállalkozások részére kiadott általános felhatalmazás, valamint az ahhoz fűzött feltételek objektív, megkülönböztetéstől mentes, arányos és átlátható kritériumokon alapuljanak.

[...]”

- 11 Ezen irányelvnek a frekvenciahasználati jogokra vonatkozó 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Nem sértve azokat a tagállamok által – általános érdekű célok érdekében [az uniós] joggal összhangban – elfogadott különös kritériumokat és eljárásokat, amelyek a rádiófrekvencia-használati jogoknak a rádióműsor- és televízióműsor-tartalomszolgáltatók részére történő odaítélésére vonatkoznak:

1. A tagállamok nem adhatnak kizárólagos és különleges jogokat rádiófrekvenciák elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása céljából történő használatára vonatkozóan.
2. Az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra szolgáló rádiófrekvenciák kijelölésének objektív, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos kritériumokon kell alapulnia.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 12 Az alapeljárás a földfelszíni digitális televíziós műsorszolgáltatási rádiófrekvenciák azon gazdasági szereplők részére történő kiosztásával kapcsolatos, amelyek már analóg műsorszolgáltatási rádiófrekvenciák jogosultjai voltak, és analóg csatornákat működtettek. A digitális technológiát az analóg technológiához képest nagyobb átviteli hatékonyság jellemzi, mivel ez utóbbitól eltérően lehetővé teszi több műsor ugyanazon rádiófrekvencián egyidejűleg történő sugárzását. Az így felszabaduló rádiófrekvenciák „digitális hozadékot” jelentenek.
- 13 Az analóg televíziózásról a digitális televíziózásra való átállás (a továbbiakban: digitális átállás) akkor kezdődött Olaszországban, amikor e tagállammal szemben kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás volt folyamatban 2006 óta azzal kapcsolatban, hogy a televíziós műsorszolgáltatási rádiófrekvenciák kezelésére, a digitális átállásra és a digitális rádiófrekvenciák kiosztására vonatkozó olasz szabályozás összeegyeztethető-e a keretirányelv, valamint az „engedélyezési” és a „versenyirányelv” rendelkezéseivel. Az Európai Bizottság a 2007. július 19-i indokolással ellátott véleményében lényegében rámutatott arra, hogy e szabályozás, mivel csak azon gazdasági szereplők számára teszi lehetővé a digitális rádiós és televíziós piachoz való hozzáférést, amelyek analóg technológiával már műsorokat sugároznak, az említett szereplőket kivonja az e piacon fennálló verseny alól. Az olasz kormány több intézkedést is hozott annak érdekében, hogy az említett szabályozást az uniós joggal összeegyeztethetővé tegye.
- 14 Az AGCOM ezzel összefüggésben hozta meg a 2009. április 7-i 181/09/CONS határozatot, amelyet később törvénybe foglaltak a 2009. július 7-i legge n. 88 (88. sz. törvény) révén. Az AGCOM e határozatban megállapította a földfelszíni televíziós hálózatok teljes körű digitalizálásának kritériumait.
- 15 Az említett határozat előírta többek között 21 nemzeti multiplex kiosztását, amelyek lehetővé teszik különböző jelek egy közös adatfolyamba történő vezérlését, és egyidejűleg több földfelszíni digitális televíziós szolgáltatás közvetítését. Az új gazdasági szereplők, a digitális hálózatokat korábban létrehozó gazdasági szereplők és az analóg hálózatokat már működtető gazdasági szereplők közötti felosztásuk érdekében e multiplexeket három csoportba sorolták, amelyekre különböző kiosztási kritériumok vonatkoztak. Ezenkívül előírták, hogy a kiválasztási eljárás végén egyetlen gazdasági szereplő sem nyerhet el több mint öt nemzeti multiplexet.

- 16 Csupán e három csoport egyike képezi az alapeljárás tárgyát. E csoportba nyolc multiplex tartozik, amelyeket a létező analóg csatornák digitális hálózatokká történő átalakítására szántak. Figyelemmel arra, hogy a rendelkezésre álló digitális rádiófrekvenciák száma nem érte el e csatornák számát, a 181/09/CONS határozat egy ún. méltányos átalakítási kritériumot állapított meg, amely az analóg technológiával sugárzott műsorok folytonosságán alapult. Ezenkívül előírták, hogy minden egyes, az analóg piacon már működő gazdasági szereplőnek legalább egy multiplexet kiosztanak. Ennek alapján három multiplexet ítélték oda az egyetlen hálózatot működtető gazdasági szereplőknek. Öt multiplexet a több hálózatot üzemeltető gazdasági szereplők között osztottak el. Ez utóbbi címen a Radiotelevisione italiana SpA (RAI) és a Mediaset, amely külön-külön három analóg csatornát működtetett, két-két multiplexet nyert el, míg a Telecom Italia Media Broadcasting, amely két analóg csatornát működtetett, egy multiplexet kapott.
- 17 Telecom Italia Media Broadcasting keresetet nyújtott be a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (laziói regionális közigazgatási bíróság, Olaszország) elé, amely az ez utóbbi multiplexek kiosztására vonatkozó határozatok, valamint az azok jogi alapjául szolgáló határozatok megsemmisítésére irányult. Keresetében e társaság azt kéri, hogy ismerjék el az egy további multiplex elnyeréséhez való jogát, továbbá hogy az illetékes hatóságokat kötelezzék arra, hogy odaítéljék neki e multiplexet, illetve hogy kötelezzék őket arra, hogy kártérítést fizesse nekik.
- 18 A Telecom Italia Media Broadcasting, miután keresetét az 1398/2014. sz. ítélettel elutasították, ez utóbbival szemben fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 19 Az eljárás folyamán a Telecom Italia Media Broadcasting cégneve a Rete A Spa alaptőkéjének bevitelét követően Persidera lett. Ez utóbbi társaság két nemzeti multiplexre vonatkozó használati jogokkal rendelkezett. Ezen ügylet következtében a Persidera öt nemzeti multiplex birtokába került. Így elérte a jelen ítélet 15. pontjában említett, engedélyezett felső határt.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság előtt a Persidera többek között a létező analóg csatornák digitális hálózatokká történő átalakítása céljából alkalmazott kritériumot vitatja. Ennek keretében több uniós jogi rendelkezésre, valamint az egyenlő bánásmód és az arányosság elvének a megsértésére hivatkozik. Egyrészt azt állítja, hogy az ő esetében 50%-os átváltási arányt alkalmaztak, mivel kettőből egy analóg csatornát alakítottak át digitális hálózattá, miközben a RAI és a Mediaset esetében kedvezőbb, 66%-os átváltási arányt alkalmaztak, mivel háromból két analóg csatornát alakítottak át digitális hálózattá. Másrészt azt kifogásolja, hogy e két gazdasági szereplő esetében az átalakítás során figyelembe vettek jogellenesen működtetett csatornákat is.
- 21 E körülmények között a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Ellentétes-e az európai uniós joggal, és különösen az EUMSZ 56., az EUMSZ 101., az EUMSZ 102. és az EUMSZ 106. cikkel, a [keretirányelv] 9. cikkével, az [»engedélyezési«] irányelv 3., 5. és 7. cikkével, továbbá a [»versenyirányelv«] 2. és 4. cikkével, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az átláthatóság, a szabad verseny, az arányosság, a hatékonyság és az információs pluralizmus elvével az a nemzeti szabályozás, amely az analóg hálózatok átalakítása során a szolgáltatók számára kijelölendő digitális hálózatok számának meghatározásához úgy rendelkezik, hogy a teljes mértékben jogszerűen üzemeltetett analóg hálózatokkal azonos mértékben kell figyelembe venni azokat az analóg hálózatokat is, amelyeket korábban a Bíróság vagy a [...] Bizottság által kifogásolt nemzeti rendelkezések szerinti, piaci koncentráció elleni korlátok megsértésével, vagy egyébként engedély nélkül üzemeltettek?
- 2) Ellentétes-e az uniós joggal, és különösen az EUMSZ 56., az EUMSZ 101., az EUMSZ 102. és az EUMSZ 106. cikkel, a [keretirányelv] 9. cikkével, az [»engedélyezési«] irányelv 3., 5. és 7. cikkével, továbbá a [»versenyirányelv«] 2. és 4. cikkével, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az átláthatóság, a szabad verseny, az arányosság, a hatékonyság és az információs pluralizmus elvével

az a nemzeti szabályozás, amely az analóg hálózatok átalakítása során a szolgáltatók számára kijelölendő digitális hálózatok számának meghatározásához úgy rendelkezik, hogy az addig üzemeltetett minden analóg hálózat – még ha azokat korábban a Bíróság vagy a [...] Bizottság által kifogásolt nemzeti rendelkezések szerinti, piaci koncentráció elleni korlátok megsértésével, vagy egyébként engedély nélkül üzemeltették is – figyelembevétele mellett ténylegesen az egyik, több hálózattal rendelkező szolgáltatóval szemben a versenytársakra alkalmazott csökkentésnél nagyobb arányban csökkenti a kijelölt digitális hálózatok számát az analóg rendszerben üzemeltetett hálózatokhoz képest?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az elfogadhatóságról

- 22 Elsősorban az olasz kormány megjegyzi, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem egy hipotetikus, és az alapeljárás kimenetele szempontjából nem meghatározó problémára vonatkozik. E kormány szerint ugyanis az alapügyben benyújtott kereset egy további multiplex megszerzésére irányul. Márpedig a Persidera elérte az engedélyezett, öt multiplexből álló felső határt.
- 23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikkel létrehozott együttműködés keretében kizárólag az ügyben eljáró és a meghozandó határozatért felelős nemzeti bíróság feladata annak eldöntése, hogy az ügy sajátos jellemzőire tekintettel az ítélet meghozatalához szükség van-e az előzetes döntéshozatalra, és hogy a Bíróságnak feltett kérdések relevánsak-e. Következésképpen, ha a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság főszabály szerint köteles határozatot hozni (2016. szeptember 6-i Petruhhin ítélet, C-182/15, EU:C:2016:630, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Ebből következik, hogy a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A nemzeti bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság általi elutasítása csak abban az esetben lehetséges, amennyiben nyilvánvaló, hogy az uniós jog értelmezése, amelyet a nemzeti bíróság kért, nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemek ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdésekre hasznos választ adjon (2016. április 14-i Polkomtel ítélet, C-397/14, EU:C:2016:256, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. október 13-i Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej és Petrotel ítélet, C-231/15, EU:C:2016:769, 16. pont).
- 25 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a Persidera által benyújtott kereset nem csupán egy további multiplex odaítélésére, hanem kártérítés nyújtására is irányul. Márpedig keresetében a Persidera az analóg csatornák digitális hálózatokká történő átalakítása során alkalmazott szabályok uniós jognak való megfelelését vitatja, és a feltett kérdések éppen arra irányulnak, hogy lehetővé tegyék a kérdést előterjesztő bíróság számára az említett megfelelés és a kártérítési kérelem elbírálását. E körülmények között nem nyilvánvaló, hogy az alapeljárás hipotetikus.
- 26 Másodsorban az olasz kormány és a Reti Televisive Italiane SpA lényegében azzal érvel, hogy nem állnak a Bíróság rendelkezésére azon ténybeli és jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdésekre hasznos választ adjon.
- 27 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog nemzeti bíróság számára hasznos értelmezésének szükségessége megköveteli, hogy a nemzeti bíróság szigorúan tiszteletben tartsa az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmát érintő, és a Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikkében kifejezetten meghatározott követelményeket, melyeket a kérdést előterjesztő bíróságnak ismernie kell

(lásd ebben az értelemben: 2016. július 5-i Ognyanov ítélet, C-614/14, EU:C:2016:514, 18. és 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. október 27-i Audace és társai ítélet, C-114/15, EU:C:2016:813, 35. pont).

- 28 Így az eljárási szabályzat 94. cikkének c) pontja értelmében nélkülözhetetlen, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat tartalmazza azon okok ismertetését, amelyek miatt a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel egyes uniós jogi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan, valamint azt a kapcsolatot, amelyet az említett bíróság e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti jog között felállít.
- 29 Szintén nélkülözhetetlen az, hogy – amint ezt az eljárási szabályzat 94. cikkének a) pontja előírja – az előzetes döntéshozatalra utaló határozat tartalmazza legalább a kérdések alapját képező tények ismertetését. A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében e követelmények különösen érvényesek a versenyjog területén, amelyet összetett ténybeli és jogi helyzetek jellemeznek (lásd ebben az értelemben: 2008. január 31-i Centro Europa 7 ítélet, C-380/05, EU:C:2008:59, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. december 12-i Umbra Packaging végzés, C-355/13, nem tették közzé, EU:C:2013:867, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 A jelen ügyben először is rá kell mutatni arra, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem egyáltalán nem fejt ki, hogy miért releváns az alapügy elbírálásához az EUMSZ 56., 101., 102. és 106. cikk.
- 31 Egyrészt a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy az alapügyet olyan elemek jellemzik, amelyek mindegyike egy, az olasz államon belüli helyzethez kötődik. Márpedig az EUMSZ 56. cikk ilyen helyzetben nem alkalmazható (lásd ebben az értelemben: 2016. november 15-i Ullens de Schooten ítélet, C-268/15, EU:C:2016:874, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Másrészt az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem tartalmaz olyan ténybeli vagy jogi elemet, amely lehetővé tenné azon kérdés megvizsgálását, hogy az alapügyben szóban forgó, analóg csatornákat működtető gazdasági szereplők egyike az EUMSZ 106. cikk értelmében vett vállalkozásnak minősíthető-e, és ha igen, mennyiben, továbbá hogy az alapügyben szóban forgó, a digitális átállás során alkalmazott nemzeti szabályozás alkalmas-e arra, hogy egy ilyen vállalkozásnak az EUMSZ 101. és az EUMSZ 102. cikkbe ütköző különleges jogokat biztosítson, és ha igen, mennyiben.
- 33 Másodszor meg kell jegyezni, hogy a feltett kérdések azon ténybeli feltevésen alapulnak, miszerint bizonyos, az átalakítás érdekében figyelembe vett analóg csatornákat szabálytalanul vagy jogellenesen, azaz a piaci koncentráció elleni korlátok megsértésével vagy engedély nélkül működtettek. Kétségtelen, hogy a kérdést előterjesztő bíróság e feltevést illetően semmilyen konkrétummal nem szolgál, amely feltevést egyébiránt az olasz kormány, valamint a Reti Televisive Italiane és a RAI is vitatja.
- 34 Azonban azonkívül, hogy a jelen ítélet 24. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Bíróságnak nem feladata, hogy felülvizsgálja a kérdést előterjesztő bíróság által leírt ténybeli háttér helytállóságát, rá kell mutatni arra, hogy a feltett kérdések nem a szóban forgó analóg csatornák működtetésének az ÜKKSZ-ra tekintettel való szabályszerűségére vonatkoznak. E kérdések ugyanis arra vonatkoznak, hogy a feltételezetten szabálytalanul működtetett analóg csatornák ugyanúgy figyelembe vehetők-e a digitális hálózatokká való átalakításuk érdekében, mint a szabályszerűen működtetett csatornák. Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 37–40. pontjában rámutatott, a Bíróság hasznos választ tud adni a kérdést előterjesztő bíróság számára az utóbbi által megküldött ügyiratok alapján, és abból a ténybeli feltevésből kiindulva, hogy kizárólag ez utóbbi bíróság tudja adott esetben megcáfolni, hogy a nemzeti jogra és/vagy az ÜKKSZ rendelkezéseire tekintettel szabálytalanul, illetve jogellenesen működtettek analóg csatornákat.
- 35 A fentiekből következik, hogy a feltett kérdések elfogadhatatlanok annyiban, amennyiben az EUMSZ 56., 101., 102. és 106. cikk értelmezésére vonatkoznak.

Az ügy érdeméről

- 36 Kérdéseivel, amelyeket együtt kell megvizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a keretirányelv 9. cikkét, az „engedélyezési” irányelv 3., 5. és 7. cikkét, a „versenyirányelv” 2. és 4. cikkét, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvét és az arányosság elvét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes egy olyan nemzeti rendelkezés, amely a létező analóg csatornák digitális hálózatokká történő átalakítása céljából figyelembe veszi a jogellenesen működtetett analóg csatornákat és a jogszerűen működtetett analóg csatornákat, és amely amellett, hogy azokra ugyanazon átalakítási kritériumot alkalmazza, az egyik gazdasági szereplőt a versenytársaihoz képest hátrányosan érintve nagyobb arányban csökkenti a kiosztott digitális hálózatok számát a működtetett analóg csatornák számához képest.
- 37 Elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy a keretirányelv 8. cikke a tagállamok kötelezettségévé teszi az arról való gondoskodást, hogy az NSZH-k hozzanak meg minden észszerű intézkedést az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása terén a verseny előmozdítása érdekében, biztosítva, hogy az elektronikus hírközlési ágazatban ne legyen versenytorzulás vagy versenykorlátozás, valamint felszámolva az említett szolgáltatások nyújtása tekintetében uniós szinten fennálló utolsó akadályokat (2008. január 31-i Centro Europa 7 ítélet, C-380/05, EU:C:2008:59, 81. pont; 2009. december 3-i Bizottság kontra Németország ítélet, C-424/07, EU:C:2009:749, 92. pont; 2013. november 7-i UPC Nederland ítélet, C-518/11, EU:C:2013:709, 50. pont).
- 38 E cikk (1) bekezdése értelmében az NSZH-k a keretirányelvben és többek között az „engedélyezési” irányelvben meghatározott szabályozási feladataik ellátása során kötelesek az említett cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott célok elérésére irányuló minden észszerű intézkedést meghozni, amely célok a versenynek az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások terén való előmozdításában, a belső piac fejlesztéséhez való hozzájárulásban és az uniós polgárok érdekeinek előmozdításában állnak (lásd ebben az értelemben: 2014. június 19-i TDC ítélet, C-556/12, EU:C:2014:2009, 39. pont; 2016. szeptember 15-i Koninklijke KPN és társai ítélet, C-28/15, EU:C:2016:692, 46. pont).
- 39 A „versenyirányelv” 4. cikkének (2) bekezdése, az „engedélyezési” irányelv 5. cikke (2) bekezdésének második albekezdése és 7. cikkének (3) bekezdése, valamint a keretirányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében a rádiófrekvencia-használati jogokat tárgyilagossá, átláthatóvá, megkülönböztetéstől mentes és arányos szempontok alapján kell megadni. Ez utóbbi feltétel magában foglalja, hogy e szempontok alkalmasak legyenek az általuk elérni kívánt célkitűzés megvalósításának biztosítására, és ne haladják meg az annak eléréséhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben: 2015. április 23-i Bizottság kontra Bulgária ítélet, C-376/13, nem tették közzé, EU:C:2015:266, 65. és 84. pont).
- 40 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 47. pontjában rámutatott, e kritériumokat nem csupán a rádiófrekvenciák eredeti kiosztásakor, hanem minden egyes további kiosztáskor, meghosszabbításakor és – amint az alapeljárásban szóban forgó körülmények között – a rádiófrekvenciáknak a digitális átállás keretében való átalakításakor is figyelemmel kell lenni.
- 41 Végül az „engedélyezési” irányelv 5. cikkének (6) bekezdéséből kitűnik, hogy a NSZH-k biztosítják, hogy különösen a rádiófrekvencia-használati jogok felhalmozása következtében ne torzuljon a verseny.
- 42 E rendelkezésekből következik, hogy az ÚKKSZ többek között a hatékony és torzításmentes verseny célkitűzésén alapul, és e verseny elősegítésére irányul, tiszteletben tartva különösen az egyenlő bánásmód és az arányosság elvét.
- 43 Ebben az értelemben a Bíróság már kimondta, hogy az ÚKKSZ rendelkezéseivel, különösen a keretirányelv 9. cikkének (1) bekezdésével, az „engedélyezési” irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével, valamint a „versenyirányelv” 4. cikkének 1. pontjával ellentétesek az olyan nemzeti intézkedések, amelyek azzal a hatással járnak, hogy a nemzeti piac szerkezetét megmerevítik, és az említett piacon

már tevékenységet folytató belföldi gazdasági szereplőknek a helyzetét védelmezik, megakadályozva vagy korlátozva új gazdasági szereplők e piacra való belépését, kivéve ha ezen intézkedéseket közérdekű célkitűzések igazolják, és objektív, átlátható, hátrányos megkülönböztetéstől mentes és arányos kritériumokon alapulnak (lásd ebben az értelemben: 2008. január 31-i Centro Europa 7 ítélet, C-380/05, EU:C:2008:59, 95–107. pont).

- 44 Meg kell állapítani, hogy az is ellentétes lenne az ÚKKSZ rendelkezéseivel, ha továbbra is fenntartanának, sőt megerősítenének valamely, a piacon már jelen lévő gazdasági szereplőnek jogosulatlanul nyújtott versenyelőnyt, figyelmen kívül hagyva a jogszerű követelményeket, továbbá megsértve a hatékony és torzításmentes verseny célkitűzését azáltal, hogy megakadályozzák vagy korlátozzák új gazdasági szereplők piacra lépését.
- 45 Ebből következik, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának 70. pontjában lényegében rámutatott – az ÚKKSZ rendelkezéseivel ellentétes az, ha a digitális átállás során figyelembe vesznek jogellenesen működtetett analóg csatornákat, mivel ennek következtében továbbra is fenntartanak, sőt megerősítenek egy jogosulatlan versenyelőnyt.
- 46 Másodsorban a kérdést előterjesztő bíróságnak adandó hasznos válasz érdekében, továbbá arra az esetre, ha e bíróság azt állapítaná meg, hogy a szóban forgó csatornák mindegyikét jogszerűen működtették, emlékeztetni kell arra, hogy az egyenlő bánásmód általános elve, amely az uniós jog egyik alapelve, megköveteli, hogy összehasonlítható helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy eltérő helyzeteket ne kezeljenek egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíve igazolható (lásd: 2008. december 16-i Arcelor Atlantique et Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EU:C:2008:728, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A helyzetek összehasonlítható jellegét többek között a szóban forgó megkülönböztetést bevezető aktus tárgyának és céljának fényében kell meghatározni és értékelni. Ezenkívül figyelembe kell venni azon szabályozási terület elveit és céljait is, amely alá ezen aktus tartozik (lásd ebben az értelemben: 2008. december 16-i Arcelor Atlantique et Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EU:C:2008:728, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 Először is rá kell mutatni arra – amint a főtanácsnok az indítványának 53. pontjában tette –, hogy az olyan gazdasági szereplők, mint a Persidera, a RAI és a Mediaset, amelyek Olaszországban analóg csatornákat működtettek, e csatornáknak a digitális átállás keretében digitális hálózatokká történő átalakítása tekintetében főszabály szerint összehasonlítható helyzetben vannak.
- 48 Másodszor a Bírósághoz benyújtott információkból kitűnik, hogy az e három, több hálózattal is rendelkező gazdasági szereplő által működtetett analóg csatornákat a jelen ítélet 16. pontjában említett ún. méltányos átalakítási kritériumot alkalmazva digitális hálózatokká alakították. Így az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az egyes gazdasági szereplők által működtetett csatornák számát egy csatorna levonásával eggyel kevesebb számú digitális hálózattá alakították át. Következésképpen a Persidera, amely két analóg csatornát működtetett, egy digitális hálózatot kapott, míg a RAI és a Mediaset, amelyek három-három analóg csatornát működtettek, két-két digitális hálózatot nyertek el. Más szóval, míg ez utóbbiak esetében 66,67%-os átváltási arányt alkalmaztak, mivel mindegyikük két digitális hálózatot kapott három analóg csatorna után, ezen átváltási arány a Persidera esetében csak 50% volt, mivel ez utóbbi társaság egyetlen digitális hálózatot kapott a két analóg csatornája után. Így az, hogy ezzel az intézkedéssel a digitális átállás során minden esetben ugyanúgy egy analóg csatornát töröltek, olyan eltérő átváltási arányok alkalmazását eredményezte, amelyek a Persiderát jobban érintették, mint a RAI-t és a Mediasetet.
- 49 E körülmények között, amint arra a főtanácsnok az indítványának 54–57. pontjában rámutatott, meg kell állapítani, hogy egy olyan nemzeti rendelkezés, mint amelyről az alapügyben szó van, összehasonlítható helyzetben lévő versenytársak közötti eltérő bánásmódot valósít meg.

- 50 Harmadszor a Bírósághoz benyújtott észrevételekből kitűnik, hogy az ún. méltányos átalakítási kritériumot az igazolta, hogy biztosítani kellett a televíziós műsorkínálat folytonosságát. Ezenkívül az eltérő bánásmódot a rádiófrekvenciák megosztásának technikai lehetetlenségével kapcsolatos tárgyi korlátok okozták.
- 51 E tekintetben, amint arra a főtanácsnok az indítványának 64. pontjában rámutatott, meg kell állapítani, hogy a televíziós műsorkínálat folytonossága a fogyasztók védelmét szolgálja, amely egyébiránt kifejezetten szerepel a keretirányelv 8. cikkének (4) bekezdésében említett célkitűzések között. Ennélfogva az NSZH-k figyelembe vehetik a televíziós műsorkínálat folytonosságára irányuló célkitűzést a fennálló analóg csatornák digitális hálózatokká történő átalakítása során, biztosítva azt, hogy ezen átalakítás tiszteletben tartsa a keretirányelv 8. cikkében említett összes célkitűzést és a rádiófrekvenciákkal történő hatékony gazdálkodás szükségességét, amint ezt ugyanezen irányelv 9. cikkének (1) bekezdése megköveteli.
- 52 Kétségtelen, hogy a létező analóg csatornák digitális hálózatokká történő átalakítása alkalmas arra, hogy biztosítsa az addig analóg technikával sugárzott televíziós műsorok kínálatának folytonosságát.
- 53 Egy olyan intézkedés azonban, amelynek eredményeként a piacon már jelen lévő gazdasági szereplőknek olyan számú digitális rádiófrekvenciát osztanának ki, amely meghaladja azt a számot, amely elegendő lenne a televíziós műsorkínálatuk folytonosságának biztosításához, meghaladná az említett célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket, és így aránytalan lenne.
- 54 Ki kell fejteni továbbá, hogy az NSZH-nak a létező analóg csatornák digitális hálózatokká történő átalakítása során figyelembe kell vennie a szóban forgó rádiófrekvenciák megosztásának technikai lehetetlenségével kapcsolatos tárgyi korlátokat. Ilyen helyzetben a rádiófrekvenciák hatékony használatának és az azokkal való hatékony gazdálkodásnak az ösztönzésében álló célkitűzés, amint ezt a keretirányelv 8. cikke (2) bekezdésének d) pontja előírja, a töredékeredmények elkerülése érdekében igazolhatja olyan számú digitális hálózat kiosztását, amely nem éri el, illetve meghaladja a működtetett analóg csatornák számát.
- 55 A jelen ügyben a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy egy digitális multiplex öt-hat csatorna sugárzását teszi lehetővé olyan átviteli minőségben, amely megegyezik az analóg átvitel minőségével, vagy pedig három digitális csatorna HD minőségben, azaz egy fejlettebb technológiával való sugárzását teszi lehetővé. Márpedig, amint a főtanácsnok az indítványának 67. pontjában kifejtette, és a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatra is figyelemmel, így kitűnik, hogy egyetlen multiplex elegendő lehetett volna ahhoz, hogy lehetővé tegye az olyan gazdasági szereplők számára, mint a RAI és a Mediaset, hogy hasonló minőségben biztosítsák a három analóg csatornájuk folytonosságát, és hogy a második multiplex kiosztása meghaladta az e célból szükséges mértéket. Ezenkívül, amint az indítvány 79. pontjából kitűnik, nem tűnik úgy, hogy a rádiófrekvenciák oszthatatlanságának védelme kellőképpen igazolja az alapügyben szóban forgó eltérő bánásmódot; ezt a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálania.
- 56 A fenti megfontolások fényében a feltett kérdésekre azt kell válaszolni, hogy:
- a keretirányelv 9. cikkét, az „engedélyezési” irányelv 3., 5. és 7. cikkét, valamint a „versenyirányelv” 2. és 4. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes egy olyan nemzeti rendelkezés, amely a létező analóg csatornák digitális hálózatokká történő átalakítása céljából figyelembe veszi a jogellenesen működtetett analóg csatornákat, amennyiben az említett rendelkezés jogosulatlan versenylőny fenntartásához, sőt megerősítéséhez vezet;
 - a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvét és az arányosság elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes egy olyan nemzeti rendelkezés, amely amellett, hogy ugyanazon átalakítási kritériumot alkalmazza, az egyik gazdasági szereplőt a versenytársaihoz képest hátrányosan érintve nagyobb arányban csökkenti a kiosztott digitális hálózatok számát a működtetett analóg csatornák számához

képest, kivéve, ha az említett rendelkezés objektíve igazolt, és a célkitűzésével arányos. A televíziós műsorkínálat folytonossága olyan jogszerű célkitűzésnek minősül, amely alkalmas az ilyen eltérő bánásmód igazolására. Egy olyan rendelkezés azonban, amelynek eredményeként a piacon már jelen lévő gazdasági szereplőknek olyan számú digitális rádiófrekvenciát osztanának ki, amely meghaladja azt a számot, amely elegendő lenne a televíziós műsorkínálatuk folytonosságának biztosításához, meghaladná az említett célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket, és így aránytalan lenne.

A költségekről

- 57 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („keretirányelv”) 9. cikkét, a 2009/140 irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („engedélyezési” irányelv) 3., 5. és 7. cikkét, valamint az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 2002. szeptember 16-i 2002/77/EK bizottsági irányelv 2. és 4. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes egy olyan nemzeti rendelkezés, amely a létező analóg csatornák digitális hálózatokká történő átalakítása céljából figyelembe veszi a jogellenesen működtetett analóg csatornákat, amennyiben az említett rendelkezés jogosulatlan versenyelőny fenntartásához, sőt megerősítéséhez vezet.
- 2) A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvét és az arányosság elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes egy olyan nemzeti rendelkezés, amely amellett, hogy ugyanazon átalakítási kritériumot alkalmazza, az egyik gazdasági szereplőt a versenytársaihoz képest hátrányosan érintve nagyobb arányban csökkenti a kiosztott digitális hálózatok számát a működtetett analóg csatornák számához képest, kivéve ha az említett rendelkezés objektíve igazolt, és a célkitűzésével arányos. A televíziós műsorkínálat folytonossága olyan jogszerű célkitűzésnek minősül, amely alkalmas az ilyen eltérő bánásmód igazolására. Egy olyan rendelkezés azonban, amelynek eredményeként a piacon már jelen lévő gazdasági szereplőknek olyan számú digitális rádiófrekvenciát osztanának ki, amely meghaladja azt a számot, amely elegendő lenne a televíziós műsorkínálatuk folytonosságának biztosításához, meghaladná az említett célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket, és így aránytalan lenne.

Aláírások

i — A jelen szöveg 36. és 56. pontjában, valamint rendelkező részében az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.